

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

4 Quæ sit grauior, vtrum lex noua, vel vetus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](#)

QVAEST. CVII.

quæ semper operatur in rebus, tū quia salutis humanae opera facit, cum Phariſai etiam salutis animalium in die sabbathi prouiderent: tū in etiam quia ratione necessitatis discipulos excusat in sabbathio spicas colligentes. Sed uidebatur soluere secundum superstitionem intellectum Phariſorum, qui credebat eriā a salubribus operibus esse in die sabbathi abstinentem, quod erat contra intentionem legis.

A D QVARTVM dicendum, quod ceremonialia præcepta legis non commemorantur Matth. 5. quia eorum obseruancia totaliter excluditur per implementationem, ut dictum est. De iudicibus uero præceptis commemorauit præceptum talionis, ut quod de hoc diceretur, de omnibus aliis esset intelligendum; in quo quidem præcepto docuit legis intentionem non esse ad hoc, q[uia] p[ro]cēna talionis quereret propter liuorem vindictā, quem ipse excludit monens, q[uia] homo debet esse parvus etiam maiores iniurias iuferre, sed solum propter amorem iustitiae, quod adhuc in noua legi remanet.

ARTICVLVS III.

Vtrum lex noua si grauior quam uetus.

A D TERTIVM sic proceditur. Videtur, quod lex noua in lege ueteri non continetur. Lex n. noua præcipue in fide constituit, unde dicitur lex fidei, ut patet Rom. 4. sed multa credenda traditur in noua lege, quæ in ueteri lege non continentur. ergo lex noua non continetur in ueteri.

T 2 Præt. Quædam * glof. dicit Matth. 5. super illud, Qui soluerit unum de mādatis istis minimis, quod mandata legis sunt minoria, in Euangeliō uero sunt mandata maiora: maius autem non potest cōtineri in minori. ergo lex noua non continetur in ueteri.

T 3 Præt. Quod continetur in altero, simili habetur habito illo. si igitur lex noua continetur in ueteri, se queretur quod habita ueteri lege, habeatur & noua. superfluum igitur sicut habita ueteri lege iterum dari nouam. non ergo noua lex continetur in ueteri.

SED CONTRA est, quod dicitur Ezech. 1. Rota erat in rota, id est, nouum testamentum in ueteri, ut Greg. exponit. *

R E S P O N. Dicendum, q[uia] aliquid cōtinetur in alio dupliciter. Vno modo in actu, sicut locutu[m] in loco: alio modo uirtute, sicut effectus in causa, uel cōplementum in completo: sicut genus continet spes pro testate, & sicut tota arbor cōtinetur in semine, & per hunc modum noua lex continetur in ueteri. Dicitu[m] est. n. * quod noua lex comparatur ad ueterem, sicut perfectu[m] ad imperfectum. Vnde Chrysostomus. expōns illud quod habetur Marci 4. Vlro terra fructificat, primum herbam, deinde spicam, deinde plenū frumentum in spica, sic dicit. Primo herbam fructifica in lege naturæ, postmodu[m] spicas in lege Moysi, postea plenum frumentum in Euangeliō. Sic igitur est lex noua in ueteri, sicut fructus in spica.

A D PRIMVM ergo dicendum, quod omnia quæ credenda traduntur in nouo testamento explicite & aperte, traduntur credenda in ueteri testamento, sed implicite sub figura: & secundum hoc etiam quantum ad credenda, lex noua continetur in ueteri.

A D XI. dicendum, q[uia] præcepta nouæ legis dicuntur esse maiora, q[uia] præcepta ueteris legis, quantum ad explicitam manifestationem: sed quantum ad ipsam substantiam præceptorum noui testamenti, omnia continentur in ueteri testamento. unde Aug. dicit cōtra Faustum, * q[uia] pene omnia quæ mouit, uel præcepit

ARTIC. III. ET IIII.

Dominus, ubi adiungebat. Ego autem dico quod ueniuntur etiam in illis ueteribus libris: deinceps intelligebant homicidium, nisi peremptio poris humani, aperuit Dominus omnem motum ad nocendum fratrem, in homicidio depurari: & quantum ad huicmodi mandata præcepta nouæ legis dicuntur maiora preceptis legis. Nihil tamen prohibet manus in uirtute contineri, sicut arbor continetur in lege.

A D TERTIVM Dicendum, quod illud quod citate datum est, oportet explicari, & ideo posse legem latam, oportuit etiam nouam legem ad

ARTICVLVS IIII.

Vtrum lex noua si grauior quam uetus.

A D QVARTVM sic proceditur. Vt, quod dicitur, sit grauior, quam lex uetus. Mattheus dicit illud, Qui soluerit unum de mandatis his ministris, dicit Chrysostomus * Mandata Moysi in dilecta sunt, ut Non occides, Non adulterabis, non Christi autem scilicet, Non iracardis, Non concidas, in actu difficultia sunt, ergo lex noua est grauior quam uetus.

T 2 Præt. Facilius est terrena prosperitate, ut tribulationes perpeti, sed in ueteri testamento, uationem ueteris legis conseq[ue]batur profectus, ut patet Detin. 28. Obseruatores autem legis consequitur multiplex aduersitas, propter ad Corin. 6. Exhibeamus nosmet ipsos fieri difficultibus in multa patientia, in tribulationibus, cœsitudibus, in angustiis &c ergo lex noua est grauior quam lex uetus.

T 3 Præt. Quod se habet ex additione ad aliquid, detur esse difficultius; sed lex noua se habet conuenienter ad ueterem, nam lex uetus prohibuit lex noua ē iuramentū, lex uetus prohibuit uxoris sine libello repudii, lex autem noua dissidium prohibuit, ut patet Matt. 5. secundum positionem Aug. ergo lex noua est grauior, uetus.

SED CONTRA est, quod dicitur Matt. 11. Ne me omnes qui laboratis, & oneratis, quoniam nens Hilarius * dicit. Legis difficultatibus, & peccatis facilius oneratis ad se aducatur, modum de iugo Euangeliū subdit. Iugum enim suave est, & onus meum leue, ergo lex noua est grauior quam uetus.

R E S P O N. Dicendum, q[uia] circa opera nostra quibus præcepta legis dantur, duplex difficultas tendi potest. Vna quidem ex parte exteriorum, quæ ex seipso quandam difficultatem & grauitatem, & quantum ad hoc lex uetus est, grauior quam noua, quia ad plures actus, & res obligabat lex uetus in multiplicib[us], carcerum, quam lex noua, quia præter præcepta legis naturalia, superaddidit in doctrina Christi & dolorum: licet aliqua sint postmodum superadditiones institutionis sanctorum patrum, in quib[us] etiam dicit esse moderationem attendendam, ne in exaltatione fidelium onerosa reddatur. Dicit enim fictiones Ianuarii de quibusdam, q[uia] ipsam regnum nostrum, quam in manifestissimis, & paucis leborationum sacramentis Dei uoluit miserere, se liberare, seruilib[us] premunt oneribus, adestabilior fit conditio Iudeorum, qui legalibus uatis, non humanis presumptionib[us], subiiciuntur, autem difficultas est circa opera uirtutum inter-

Ho. 6.1 Fz. ch. parum a medio.

Ar. 1. in cor. & ad 2.

Li. 19. c. 28. in pri. & c. 22. simu. to.

ribus actibus, puta, quod aliquis opus iuritatis exerceat prompte & delectabiliter, & circa hoc difficile est iuritus; hoc enim non habenti iuritatem est ualde difficile, sed per iuritatem redditur facile. Et quantu[m] ad hoc, præcepta nouæ legis sunt grauiora præceptis veteris legis, quia in noua lege prohibentur interiores motus animi, qui exprefse in tertiæ lege non prohibebantur in omnibus, et si in aliquibus prohiberentur, in quibus tamen prohibendis pena non apponatur, hoc autem est difficultissimum non habenti iuritatem, sicut etiam Philos. dicit in 5. Ethic. * quod operaria que iustus operatur, facile est: sed operari ea modo quo iustus operatur, s[ed] delectabiliter & propte, est difficile non habenti iustitiam. Et sic est d[icit] 1. lo. * quod mandata cius grauiam non sunt, quod expōens Aug. dicit, * quod non sunt grauiam amanti, sed non amanti sunt grauiam.

A D P R I M U M ergo dicendum, q[uod] authoritas illa loquitur exprefse de difficultate nouæ legis, quantum ad expressam cohibitionem interiorē motuum.

A D S E C U N D U M dicendum, quod aduersitates quas patiuntur obseruatoris nouæ legis, non sunt ab ipsa lege imposita, sed tamen propter amorem, in quo ipsa lex consistit, faciliter tolerantur, quia sicut Au. dicit in lide uebris Domini, * omnia saua & immnia, & facilia, & prope nulla efficit amor.

A D T E R T U M dicendum, q[uod] illæ additiones ad præcepta veteris legis, ad hoc ordinantur, ut facilius in p[ro]leat, quod uetus lex mādabat, sicut Aug. dicit: † & ideo per hoc non ostenditur, quod noua lex sit grauior, sed magis quod sit facilitior.

QVAESTIO CVIII.

Dehis que continentur in lege noua, in quatuor articulos diuina.

DEINDE considerandum est de his que continetur in lege noua.

ET CIRCA hoc queruntur quatuor. Primo, Vtrum lex noua debeat aliqua opera exteriora precipere, uel prohibere.

Secundo, Vtrum sufficienter se habeat in exterioribus actibus præcipiendis, uel prohibendis.

Tertio, Vtrum conuenienter instituat homines quantum ad actus interiores.

Quarto, Vtrum conuenienter superaddat consilia præceptis.

ARTICVLVS PRIMVS.

Vtrum lex noua aliquos exteriores actus debeat præcipere, uel prohibere.

AD P R I M U M sic proceditur. Videtur, quod lex noua nullos exteriores actus debeat præcipere, uel prohibere. Lex enim noua est Euangelium regni, secundum illud Matthæi uigesimoquarto. Prædicabitur hoc Euangelium regni in uniuerso orbis, et regnum Dei non consistit in exterioribus actibus, sed solum in interioribus, secundum illud Luc. 17. Regnum Dei intra uos est. & Roma. 14. Non est regnum Dei esca & potus, sed iustitia, & pax, & gaudium in Spiritu sancto. ergo lex noua non debet præcipere, uel prohibere aliquos exteriores actus.

P: Pret. Lex noua est lex Spiritus, ut dicitur R. 8. sed ubi Spiritus Domini, ibi libertas, ut dicitur 2. ad Corinth. 3. Non est autem libertas, ubi homo obli-

gatur ad aliqua opera exteriora facienda, uel uitanda. ergo lex noua non continet aliqua præcepta, uel prohibiciones exteriorum actuum.

P: 3 Præt. Omnes exteriores actus pertinere intelliguntur ad manum, sicut interiores actus pertinent ad animum, sed hæc ponit differentia inter nouam legem & veterem, quod uetus lex cohibet manum, sed lex noua cohibet animum. ergo in lege noua non debent poni prohibiciones, & præcepta exteriorum actuum, sed solum interiorum.

SED CONTRA est, quod per legem nouam efficiuntur homines filii lucis, unde dicitur Ioan. 12. Credite in lucem, ut filii lucis sitis, sed filios lucis decer opera lucis facere, & opera tenebrarum abiicere, secundum illud Ephel. 5. Eratis aliquando tenebrae, nunc autem lux in Domino, ut filii lucis ambulate. ergo lex noua quædam exteriora opera debuit prohibere, & quædam præcipere.

RESPON. Dicendum, quod sicut supradictū est,* q. 106. art. 1. & 2.

Principalitas legis nouæ, est gratia Spiritus sancti, quæ manifestatur in fide per dilectionem operante. hanc autem gratiam consequuntur homines per Dei filium hominem factum, cuius humanitatē primò repleuit gratia, & exinde est ad nos deriuata. unde dicitur Io. 1. Verbum caro factum est. & postea subditur. Plenum gratiæ & ueritatis. & infra: De plenitudine eius nos omnes acceperimus, & gratiam pro gratia. unde subditur quod, Gratia & ueritas per Iesum Christum facta est. Et ideo conuenit, ut per aliqua exteriora sensibilia gratia a Verbo incarnato p[ro]fluens, in nos deducatur: & ex gratia interiori, per quam caro spiritui subditur, exteriora quædam opera sensibilia producantur. Sic igitur exteriora opera dupliciter ad gratiam pertinere possunt. Vno modo sicut inducentia aliqualiter ad gratiam: & talia sunt opera sacramentorum, quæ in noua lege sunt instituta, sicut baptismus, Eucharistia, & alia huiusmodi.

Alia uero sunt opera exteriora, quæ ex instinctu gratiæ producuntur: & in his est quædam differentiatione attendenda. Quædam enim habent necessariam conuenientiam, uel contrarietatem ad interiorem

gratiæ, quæ in fide per dilectionem operante consistit: & huiusmodi exteriora opera sunt præcepta, uel prohibita in lege noua, sicut præcepta est confessio fidei, & prohibita negatio; dicitur enim Matth. decimo. Qui confitebitur me coram hominibus, confitebor & ego cum coram Patre meo: qui autem negauerit me coram hominibus, negabo & ego eum coram Patre meo. Alia uero sunt opera, quæ non habent necessariam contrarietatem, uel conuenientiam ad fidem per dilectionem operantem: & talia opera non sunt in noua lege præcepta, uel prohibita ex ipsa prima legis institutione, sed reliqua sunt a legislatore, scilicet Christo, unicuique secundum quod aliquis alieuius curam gerere debet; & sic unicuique liberum est circa talia determinare quid sibi expediat facere, uel nitare; & cuiuscunq[ue] præfidenti circa talia ordinare suis subditis, quid sit in talibus faciendum, uel uirandum.

Vnde etiam quantum ad hoc, dicitur lex Euangeli, lex libertatis: nam lex uetus multa determinabat, & patua relinquebat hominum libertati determinanda.

AD P R I M U M ergo dicendum, quod regnum Dei in interioribus actibus consistit principaliter, sed ex consequenti etiam ad regnum Dei pertinent omnia illa, sine quibus interiores actus esse non possunt.

Sicut si regnum Dei est interior iustitia, & pax, & gaudium spirituale, necesse est quod omnes exteriores